

Farkas Arnold Levente

madarak röpte

mintha egy hang azt mondaná,
negyvenhét templomkert vonja
ezüstbe a tájat, néma
oltár fölött táncol az ős,
brácsahúr térdel távolabb,
vonósnégyesből tépte ki
hajnalban a szél álmait
a valóság neve, halott
madarak röpte karcolja
az árnyék emlékezetét

negyvennyolc valóság téved
ősszel a templomkertbe, szed
valami gyógyszert a lényeg,
oltár fölött madárfészek,
vonósnégyesre két jegyet
keresztrejtvénnel nyerhetek,
háromszögekből teremtett
kerek világot a kezdet,
brácsahúr sebe az ének

negyvenkilenc, a színészek
időnként azt hazudják, hogy
a színészek nem hazudnak,
templomkert, oltár, brácsahúr,
vonósnégyes, felsorolás,
boldogság, tévedés, angyal,
a valóság neve látszat,
a látszat kezdete halott
madár, nyelv és lángnyelv, ötven

egész, pócsmegyer, huszonegy
december tizenöt, szerda,
részletekben nem hiszek,
részletek nem nincsenek,
kezdetemben ott a vég,
kőralakú időkép,
teremtetlen teremtés
teremtője a kertész,
rendet tart az értelem,
ne vess te is versemen

giccseket írok hexameterben,
szűz szemirámisz minden
versben az angyal, a nő,
aki táncol a kertben,
nincs neki szárnya, se szirma,
se csöndje, a szó a valóság,
fákat rajzol, mintha papírból
volna teremtve kert, boldogság,
tükre a múltnak, álom, igazság

mintha madárszárny
válna virággá,
szirma virágnak,
szűz szemirámisz
táncol a kertben,
mint a verőfény,
átbucskázik
az égen a hajnal,
nincs szava csöndnek

vége

szemirámisz ötödik rajza
a kertről, nincsenek szavak,
a halhatatlanság elkerül,
a csönd árnyéka meztelen,

hideg kígyóbőrt melengetek
duzzadó melleim között,
a bennem haldokló idegent
mosolyom függőnye fedí,

kerüli az idő az örök
dolgot, mint a halottak
feltámadását a rothadás,

egy másik változat szerint
nem tükröződik az angyalok
magánya a hallgatásban

*

szemirámisz hatodik rajza
a kertről, a mondat árnyéka
a papírra fröccsen, hajnalban
megérinti a fáradt hajnal

meztelen ujját a hajnali fény,
lerajzolni egy mondatot,
ruhátlanságba öltözteti
csupaszságát az elevenség

enyészete, hasonlóságra
hasonlító hasonlatok hű
havazása hív hevesen, hogy

helyettük hűtsem a hevedert,
ez mégis a rabszolga verse,
stílusa módfelett alantas

*

szemirámisz hetedik rajza
a kertről, itt most valaminek
vége van, levetkőzik a csönd,
lerajzolom, amit nem lehet,

növények tövébe növények
neve térdepel, láthatatlan
angyal szárnya a kifeszített
idő, ruhát cserél a béke,

megérzi a majdnem véletlen
vágy az önfeláldozás szagát,
tévedhetetlen a boldogság,

örök dolgok között suhan el
árnyéka a lehetőségnek,
bárány vérében papírhajók